

Kapitola desátá

LETMÝ PRŮZKUM SEZNAMU PODEZŘELÝCH

„Zadrž!“ varoval Po svého kamaráda. „Byli jsme tady už příliš dlouho.“

„Nevíme, co tam je,“ přidala se Ash. **„MUSÍME SE NA TO PŘIPRAVIT.“**

„POTŘEBUJEME LEKTVARY,“ doplnila Harper. „A vařené jídlo.“

Morgan si povzdechl, ale nechtěl se hádat.

„Aby bylo jasno, nejradši bych s tebou teď vlítla na ten hrad a rozsekala ho na cucky,“ řekla Jodi a mrkla na bratra. „Ale bylo mi řečeno, že nemám jednat bezmyšlenkovitě.“

„A já, sourozenci mají hodně společného, není-liž pravda...“ pozlobil Po své přátele.

„ZAÚTOČÍME ZÍTRA,“ slíbila všem Ash.

„Společně,“ řekl Morgan a podíval se na sestru. **Jodi se na něj usmála.**

Následující ráno to Jodi v hlavě šrotovalo rychleji, než běhá Baron Mazlík ve svém křeččím kole. Seděla na oblíbené lavičce a pila mléko, zatímco její přátelé živě diskutovali o tom, co viděli včera.

„Král evokerů musí být student,“ řekla rozhodně Ash. „Myslím, že teď pro to máme důkaz.“

„Souhlasím,“ přikývla Harper. „Nikdo jiný by nebyl schopen postavit repliku školy a netopýří dům.“

„Správně,“ řekl Po. „Musí to být student. **Nebo možná... učitel?**“